

[Gert Petersen.]

skal følges, inden man går i gang med andre foranstaltninger. Det er det primære. Det er helt afgørende, og jeg har den ganske bestemte opfattelse, at det er det helt afgørende. Hvorfor har jeg det? Det har jeg, fordi planlægningsrådet jo selv påpeger — og her er det så, jeg ikke kan forstå, at undervisningsministeren mener, at det her er en lille bitte ting, og at der ikke er grund til at være nervøs — planlægningsrådet påpeger selv klart og tydeligt, at hvis man ikke følger de forslag, det stiller, og som altså over en 5-årig periode vil koste adskillige hundrede millioner kroner, får vi den generelle adgangsbegrænsning, og derfor rummer det lovforslag, vi diskuterer her i dag, selv om det ser uskyldigt ud, og selv om det formelt er af en sådan karakter, at jeg ikke kan stemme imod det, i virkeligheden en trussel om en bred generel adgangsbegrænsning.

Jeg vil godt tillade mig at citere fra planlægningsrådets skrivelse, hvori det hedder:

„Gennemføres den omhandlede udbygning ikke, vil de hidtil afsatte rammer for universitetsudbygningen såvel på investerings- som på driftssiden ikke være tilstrækkelige til at klare det forventede tilgangspres, samtidig med at den hidtidige undervisningsstandard opretholdes. I en situation af denne art vil begrænsede punktvisse adgangsreguleringer ikke kunne løse problemerne, idet den samlede kapacitet vil være utilstrækkelig i forhold til den samlede tilgang. Adgangsregulering med henblik på løsning af en sådan situation ville kræve, at en del af studenterne og H.F.erne definitivt afvist fra at modtage videregående uddannelse.“

Det er helt klart og enkelt, og det kan ikke betyde andet, end at den åbning, som nu etableres, på de præmisser, som den bliver etableret især i flertalsbetænkningen, baner vej for en bred og generel adgangsbe- grænsning med alle de sociale skævheder og alle de også uddannelsesmæssige skævheder og vanskeligheder og den dårligdom, som det må føre med sig. Derfor jo mere man lytter til debatten, hører indlæggene fra ord- førerne og ikke mindst fra udvalgsforman- den, sammenholdt med planlægningsrådets betænkning, jo mere betænkelig bliver man ved hele den linje, der her er lagt.

Kjær Rasmussen: Undervisningsministe- ren skal naturligvis ikke få held til at affeje mig med, at jeg jo havde manet Hitler op af jorden, underforstået, at så var der ikke grund til at beskæftige sig mere med, hvad Kjær Rasmussen talte om. Jeg tror fuldt ud, at undervisningsministeren — det mente jeg at kunne se på ham — var klar over, at det naturligvis var en humoristisk ment bemærkning. Men sagen var jo den, at jeg stillede to ganske klare spørgsmål til undervisningsministeren. Det ene lød: hvor- dan vil man bemande disse fordelingsråd, når studenterorganisationerne på forhånd har sagt, at de ikke vil deltage i disse forde- lingsråd? Jeg nævnde, at ordførerne — det formoder jeg da, jeg har i hvert fald fået det — havde fået et brev fra Moderate Studen- ter her til morgen, dateret den 27. maj, stil- let til undervisningsminister Helge Larsen. Jeg bliver nødt til at citere et afsnit fra dette brev. Der står:

„Det fremgår af tilføjelse til folketings- betænkning om lovændringen, at en even- tuel adgangsbegrænsning efter udvalgs- flertallets opfattelse skal administreres af fordelingsnævn, bestående af repræsen- tanter for lærere og studerende, udpeget af vedkommende fakultets- eller fagråd.“

På denne baggrund skal Moderate Studenter meddele undervisningsministe- ren, at det ikke kan forventes, at Mode- rate Studenter repræsentanter i de oven- nævnte organer vil deltage i fordelings- nævnenes arbejde i det omfang, disse administrerer bestemmelser om adgangs- begrænsning.“

Så er det, man må spørge undervisnings- ministeren: hvem er der så egentlig tilbage, hvad er det for divisioner, undervisningsmi- nisteren opererer med, som repræsentanter for de studerende i disse fordelingsnævne? Jeg kan ikke rigtig se, at der overhovedet er nogen tilbage — det skulle måske lige være de konservative studenter, jeg ved det ikke. Men undervisningsministeren bør ikke und- lade at svare på det klare spørgsmål, jeg har stillet ham.

Det andet spørgsmål, jeg stillede, og som heller ikke er blevet besvaret her i dag, er: hvordan skal vi forstå betænkningens ord om, at reguleringen måske vil kunne forlæn- ges ud over ét år? Det er jo det, der står i